

РЕШЕНИЕ

№ 24706

гр. София, 25.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 23.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5413** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Делото е образувано по иск, предявен от М. Н. Б. и Н. В. Б. против Столична община (СО) с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди и пропуснати ползи в размер на 59760 лв., сочени за претърпени от липса на достъпна среда, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 30.05.2024г. до окончателното ѝ изплащане. Поискано е и възстановяване на разноските по делото. Съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), СО е юридическо лице и следователно, надлежен ответник съгласно чл.205, ал.1 АПК. Същият чрез процесуалния си представител оспорва иска като неоснователен; намира, че не са налице действия и бездействия в противоречие с действащата нормативна уредба. Прокурорът намира, че искът е отчасти основателен. След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.
Искът е допустим, като предявен от активно легитимирани лица против надлежен ответник. Разгледат по същество, е отчасти основателен.
Установява се от представените удостоверения, че ищецът Н. Б., [дата на раждане] , е постъпил в първи клас в 135 Средно училище „Ян А. К.“ (135 СУ) през учебната 2020/ 2021 година, като е посещавал и завършил в същото училище втори и трети клас

през следващите две учебни години. Определени са му пожизнено 95 % вид и степен на увреждане (В.) поради диагноза „Спинална мускулна атрофия и сродни синдроми“, съгласно експертно решение № 90936/15.05.2023г. от зас. № 90 на Териториална експертна лекарска комисия (ТЕЛК) към „Национална кардиологична болница“ ЕАД (л.12 от делото). Видно от епикриза, издадена от болница „Т.“ на 13.05.2024г. (л.13-20), детето е с невъзможност за ходене и стоеж, свързано с основното заболяване. На 08.05.2024г. в болницата е извършена оперативна интервенция, включваща поставяне на винтове и в същата епикриза е отбелязано, че е постигнато максимално коригиране на изкривяването.

Ищцата М. Б. е майка на ищеца Н. Б., видно от удостоверение за раждане, издадено на 18.04.2013г. (л.9). Същата притежава образователно-квалификационна степен „бакалавър“ по специалност „Стопанско управление“ и „магистър“ по специалност „Туризъм“, видно от представените извлечения от дипломи за висше образование. На 17.02.2022г. между нея и СО е сключен трудов договор (л.24-25), по силата на който тя приема да изпълнява длъжността „личен асистент“ със срок на изпитване шест месеца, за пълно работно време – 8 часа дневно. Със следващ трудов договор, сключен на 30.05.2023г. между същите страни, за същата длъжност и срок, е определено непълно работно време – 7 часа.

Не се установява най-ранната дата, на която е бил подаден писмен сигнал относно необходимостта за ищеца да бъде осигурена достъпна среда чрез изграждане на подходящо за целта съоръжение и/ или закупуване на необходими приспособления. Видно е обаче от представената кореспонденция, че най-ранният отговор, изготвен след извършена проверка, е писмо изх. № 5655/27.06.2023г. на Обмудсмана на Република България (л.39-40). Измежду органите на местно самоуправление от състава на СО се установява първото предприето действие за създаване на необходимата достъпна среда в училището да е направено с писмо изх. № към РКП23-ГР94-730-(1)/13.10.2023г. (л.45). С него кметът на район „К. поляна“ е представил на вниманието на заместник – кмет на СО оферта за изграждане на стълбищна платформа и е поискал отпускане на средства в размер 59760 лв. съгласно офертата. Със следващо писмо изх. № РКП23-ВК08-1349/05.12.2023г. кметът на района е представил на кмета на СО поименни списъци на обекти и дейности за включване в инвестиционната програма на СО за 2024 година. Между тях е 135 СУ, посочено в Приложение № 3 - сума в размер на 25 000 лв. за проектиране и в Приложение № 4 - сума в размер на 100 000 лв. за изграждане на външна асансьорна уредба. Училището е измежду тези, в които има изградена рампа и тоалетни като част от достъпна архитектурна среда, съгласно списъците, приложени към същото писмо.

С представения сигнал № СОА24-КЦ01-14158/21.02.2024г. е направено оплакване за продължаващо втора година изграждане на платформа в 135 СУ. Сигналът е препратен на кмета на района с писмо от 29.02.2024г. на зам.-кмет на СО, в което се посочва, че е необходимо да извърши проверка и да представи подробна информация за предложената оферта. С писмо изх. № към РКП24-КЦ01-205-(2)/05.04.2024г. кметът на район „К. поляна“ уведомил заместник-кмета на СО, че специалисти установили, че конструкцията на стълбищната клетка в училището е изпълнена по остарели стандарти и парапетът не е с нужната височина за монтаж на платформа за придвижване с инвалидна количка. Монтажът на такава би заел голяма част от стълбищната клетка и това ще възпрепятства ежедневно преминаване и в случай на евакуация. Поискано е осигуряване на необходимите средства за реализиране на

външна асансьорна клетка. Приложени са оферти за проекта. С предходно писмо от 13.03.2024г. кметът на района поиска издаване на виза за проектиране на външен асансьор и такава е издадена на 11.04.2024г. Издадено е разрешение за строеж № 153/18.09.2024. на главния архитект на СО, за „Пристрояване с функция за асансьор с четири спирки за осигуряване на достъпна среда към съществуващо застрояване – 3 (три) етажна сграда за училище – 135 СУ „Ян А. К.“ и реконструкцията му“.

С писма изх. № СОА24-КЦ51-43448/26.04.2024г. и изх. № СОА24-ВК08-6871/11.05.2024г. на заместник-кметова на СО са изискани допълнителни документи. Установява се от съдържанието на доклад от 20.06.2024 г., изготвен от директора на 135 СУ в отговор на писмо от 13.06.2024г., че от дирекция „Интеграция на хора с увреждания, програми и проекти“ на СО също е била изисквана информация за състоянието на архитектурната среда в училище. Посочва се в доклада, че на 08.04.2024г. училището било уведомено от заместник-председателя на Столичния общински съвет, с приложено негово писмо, че са осигурени средства за изграждане на достъпна среда за ученици с увреждания. Посочва се в доклада и, че занятията биха могли да се организират изцяло на първи етаж, но това ще лиши учениците от предимствата на по-добре оборудвани специализирани кабинети.

Изслушан на основание чл.15, ал.1 от Закона за закрила на детето (ЗЗД) в открито съдебно заседание на 23.10.2024г., ищецът Н. Б. посочва, че за делото знае, че е за училището, че няма достъп до другите етажи. На първия етаж има класове, в които учат децата. Класни стаи има, по математика, човекът и природата, литература, български. Горе има компютърно моделиране, до което ищецът няма достъп. И лавката е на горния етаж, и до нея няма достъп. Другите деца ходят. На него мама му дава, например сандвичи. Той иска също да ходи в лавката. Исква да ходи и на компютри, това му е любимото. Сега не ходи, но госпожата по компютърно моделиране идва в голямото междучасие, за 20 минути му дава набързо урока и приятелите му дават домашните. Учителите му харесват и децата са много добрички. Те го приемат, какъвто е и му харесва в неговия клас. Обаче няма асансьор и няма достъп до другите етажи и не може да работи с компютър и да ходи до лавката.

По делото е представен социален доклад, изготвен на основание чл.15, ал.6 ЗЗД. В доклада се посочва, че е изготвен чрез проведен разговор с майката и детето. Делото е за дискриминация за достъпна среда. Майката споделила, че с бащата на детето нямат сключен граждански брак. Родителите са разделени тя полага грижи за детето. Бащата има режим на виждане. Същият помага финансово на детето. Майката няма информация къде точно живее бащата и няма негов актуален номер, тъй като същият често си сменя телефонните номера. Родините по майчина и бащина линия също поддържат контакти с детето. Детето е с диагноза спинална мускулна атрофия и сродни синдроми. Майката е асистент на детето, тъй като съгласно пожизнено решение на ТЕЛК е с 95% В. с чужда помощ, движи се с електрическа количка. Споделила, че е трудно да пренася порасналия Н. на ръце по етажите. Това я принудило през последните години да ангажира и друг човек, който ежедневно да помага за пренасянето на детето между училищните етажи. Майката в продължение на 6 години ежедневно посещава училище, за да помага физически на детето, като го пренася на ръце между училищните етажи и подпомага придвижването му от кабинет в кабинет, с цел да осигури присъствието му в учебните занятия. Помощ за това получава от упълномощено от нея лице, който помага с пренасянето на детето. Споделила, че преди 40 дни е извършена операция на гръбначния стълб на детето.

Майката физически няма как да го носи по етажите на училището. Има проблеми с достъпната среда в училището. Ще бъде добре да има асансьор. Детето е контактно, може да говори, пише, чете. Справя се отлично в училище. Разговорът с детето и майката се провел по телефона поради извършената операция. Основните грижи за детето се полагат от майката. Живеят в жилище - собственост на дядото по бащина линия. Състои се от 2 стаи, кухня, баня. Майката е личен асистент на детето. То поддържа контакти с роднините си по майчина и бащина линия. Детето е на 11 години, учи в 135 СУ, завършил 4 клас с отличен успех. Споделил, че се справя много добре в училище. Любимият му учебен предмет е математика. Разбира се добре със съучениците си. Отбелязано е в доклада, че по време на разговора детето е спокойно. Споделил, че няма проблеми в училище със съучениците си и учителите. Затруднява се да отиде до по-горните етажи в училището. През зимата рампата пред входа на училището е ледена и това го затруднява, защото няма кой да я изчисти. Не може да отиде до лавката, защото е на по-горен етаж. Докато другите деца си купуват нещо за ядене, той не може. Тъй като предстои да е в 5 клас, трябва да се мести по различните предмети в различни стаи. Това ще го затрудни, защото ще трябва да отиде пак до по-горните етажи. Било му е трудно по компютърно моделиране, тъй като е трябвало да отиде до втори етаж в училището. Иска да остане в същото училище, притеснява се да не бъде прехвърлен в друго. Майката съдействала за изготвяне на социалния доклад. Същата е информирана относно правата и задълженията си като родител и за възможността за ползване на социална услуга. В заключение се отбелязва в доклада, че в интерес на детето е да продължи да посещава същото училище, да води пълноценен и достоен живот в условия, които осигуряват достойнството му, поощряват самостоятелността и улесняват активното му участие в обществото. Майката полага усилия да бъдат спазени правата на детето за образование, социализация и здравеопазване.

По делото са изслушани показанията на свидетеля Б. К. В., които съдът в настоящия състав възприема като последователни, безпротиворечиви и съответни на обстоятелствата по делото. Свидетелят посочва, че познава М. и Н.. Малко след раждането му живеели на семейни начала с майката, след което се разделили. И до настоящия момент включително обича детето и се грижи за него. Болно е от спинална мускулна атрофия, което означава, че мускулите му атрофират, неподвижно е. Умствено е съхранено на 100%. Това е физическото му състояние. Психическото му състояние свидетелят определя като най-доброто възможно за дете в такова положение, по-добро не съществува. Според свидетеля, има голяма опасност да бъде унищожено постигнатото. От 7 години детето е в училището, очевидно е, че се нуждае от специални средства за придвижване. Защо не е изградено, е скрито зад редица становища. Неизграждането на подвижна рампа, е скрито най-малкото зад становища, които свидетелят поискал общината да му бъдат представени и те му отказват. Едно от становищата е, че стълбищната клетка е изградена по стар стандарт и не позволява изграждането на такова съоръжение, с което свидетелят не е съгласен, намира, че по-подходящо стълбище в Република България не съществува. Едно от експертните становища е, че това нещо ще пречи на евакуацията. Стълбището, което според експерта ще пречи на евакуацията, изобщо не се използва от деца. Вратата е заключена, а те са две, само свидетелят има ключ, децата нямат ключ и ако трябва да се евакуират, не знае как ще стане. Отвратително е, че някои други деца не може да се евакуират, а свидетелят се пита, какво ще стане с неговото. Имало бомбени заплахи

по училищата, някакви идиоти си правели майтап. Отвратително е всички деца да излязат навън, само неговото дете да остане в училището. Това е действителен случай. Въпреки това отношението към изграждането на тази рампа продължава. Свидетелят посочва и, че рампата, по която детето всеки ден ходи на училище, се намира точно под един улук, който има дупка с размера на палеца. Когато вали сняг и дъжд, от тази дупка точно върху нея по средата ѝ, геометричната ѝ среда, тече вода. Когато е студено, водата замръзва. Посочвайки на кмета, че тази рампа тече, има една дупка на улука, той в обясненията си казва, че иска пари за ремонт на покрива. Това е същото нещо, все едно да се разбие една муха на стъклото на колата, да поискаш да смениш двигателя. Другият проблем е, че когато тече тази вода, тя замръзва. Какво предполага това - сутринта майката отива, сваля детето, поръсва сол (ако свидетелят не е отишъл преди това), чака, ако е заледено (това се случва всеки път, когато е студено). Чака солта и след това вкарва детето. Когато вали дъжд, тече на глава на детето и нейната. Това нещо е от 5 години, преди 2 години помолил да се отстрани. Две са директорките, които целенасочено не помръдват. За първи път когато поискал от директорката да съдейства за изграждане на въпросната рампа, платформа електрическа, първата ѝ реакция била: „А. това е страшно много пари“. Има стотици програми, включително и такава, която в момента тече към Министерство на образованието, към която по неизвестни причини в продължение на 7 години никой не се е обърнал. Свидетелят посочва и, че офертата, която представя директорката на училището, е 30% по-скъпа, което посочил на уважаемия кмет от най-обикновената, че е 30 % по-неефективна. Той в писмото, „черно на бяло“ отрича това нещо, при положение, че свидетелят му представил документи. Достатъчно програми има и пари, за да изградят каквото искат. Факт е, че нищо не правят. Майката иска достъпна среда. Директорката не предприема необходимото да изгради тази рампа, да организира обучението на първия етаж, което е практика в много училища. С цялото си нахалство посочва, че видиш ли, децата щели да бъдат лишени от луксовете в по-горните кабинети. Тоест, тя противопоставя интереса на едно дете, с интересите на другите деца, вместо малко от малко съвестта ѝ да се размърда и да каже, че по някакъв начин трябва да осигури това дете да отиде до горните етажи, което би могло да се случи в рамките за 3 месеца. Свидетелят пренася детето на ръце между етажите. Това крие огромни рискове за неговото здраве, защото сега му направили една операция, сложили му 16 щифта в гърба и той вече не може да се мърда. Той (ищецът) бил 25 килограма, а сега като е 30 килограма, свидетелят трябва да го държи като „щека“. Надява се никога да не го изпусне. Има посочено в документите, че парапетът не бил подходящ за тази рампа. Той парапетът има общо, точно колкото осветлението в тази зала. Това ще го каже всеки експерт, с изключение на този на общината. Обидни са пренебрежителните погледи на директорката, която го засича, защото по официалните стълби минава през нея, не са приятни. Към настоящия момент майката не може да се справя със задачата ежедневно. По-опасното е, че тя ще тръгне да го прави и това е много голяма опасност за живота на детето, защото тя сецне ли се, докато го носи сега, с този гръбнак, ще му разбие главата в земята. Това е човешка физика. Много е опасно, и за свидетеля е опасно, и за всеки. Обърнал се към кмета на район „К. поляна“, посочил, че мотивите за асансьора са, меко казано несъстоятелни. Детето много добре се разбира с дечицата в училището. Имат златна класна, за разлика от двете директорки и няма да го местят в друго училище. И кметът на СО е уведомен. Преди 45 – 50 дни свършила програмата към социалното министерство,

която обхваща абсолютно всички институции, които са под държавна опека – общински, пожарникарски. Програмата тогава приключила с излишък от над милион. Имало е десетки такива в последните, да кажем, 3 години.

Свидетелят посочва и, че по непонятни за него причини директорката Л. лъже в становището си. Детето учи на първия етаж, но не през цялото време. Компютърното програмиране е на втория етаж. Най-вероятно е трудно да свалят всички компютри на първия етаж. Не, че няма училища, в които не е направено, но специално капацитетът на тези две директорки е извън тях. Един път в седмицата свидетелят качва детето. Докладът, който посочва Л., е на базата на едни експертизи, че не може да се евакуират децата, че парапетът е неподходящ, че стълбищната клетка не е подходяща. Това нещо просто не е вярно. Напротив, няма по-подходяща стълбищна клетка от тази, не съществува. Това са редица безумни становища, зад които се скрива бездействието. В един момент парите бяха много за рампа, сега не ставало за асансьор. Това е изцяло заблуда.

Съгласно чл.2, ал.1 ЗМСМА, общината е основната административно-териториална единица, в която се осъществява местното самоуправление. Заедно с това, тя е юридическо лице съгласно чл.14 от същия закон. Районите са съставни административно-териториални единици в общината и за тях се избира кмет – чл.2, ал.2 и ал.5 ЗМСМА, но те не са юридически лица. Ето защо, общината отговаря за вредите, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органите на местно самоуправление и на служители както на общинската, така и на районната администрация. Както беше посочено по-горе, в случай, че се твърдят вреди от такива актове, действия или бездействия, надлежен ответник е общината.

Безпротиворечиво се установява в случая, че заболяването на ищеца не му позволява самостоятелно придвижване и е необходимо предприемането както на допълнителни организационни мерки, така и изграждане на допълнително съоръжение, за да се осигури безопасното му придвижване в сградата на 135 СУ, безпрепятствено участие в учебния процес заедно с останалите ученици, а при необходимост – и евакуация от сградата. Съдът в настоящия състав приема, че не се нуждаят от доказване обстоятелствата, че несъответствието на средата в училище с изискването за достъпност и особено опасностите, които са естествен резултат от това несъответствие, причиняват неблагоприятни последици за ищите, изразяващи се в негативни изживявания. Поради това, приема последните за доказани.

Основателни са доводите, изложени в исковата молба, че органите на местно самоуправление дължат осигуряване на достъпна среда, в частност съгласно чл.6а, ал. 4, т. 8 от ЗЗД, чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за интеграция на хора с увреждания (ЗИХУ, отм.), аналогично – в чл.63 от сега действащия Закон за хората с увреждания (ЗХУ), чл. 3 и чл.8, ал.2 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО), съответно, да предприемат необходимото в общинските училища за реализиране правото на достъп на детето до образование, регламентирано в чл. 28 от Конвенцията за правата на детето, в сила за Република България от 03.07.1991 г. За децата с увреждания е дължима специална грижа, както е изрично посочено в чл.4, ал.1, т.12 ЗЗД. Безпротиворечиво се установява в случая, че при постъпване на ищеца в училище и до момента необходимата достъпна среда не е била изградена. Постъпки в тази насока са били предприети едва след изрично искане, направено на неустановена дата, по което е изпратен горепосоченият отговор от О., датиран на 27.06.2023г.

Доколкото не са представени доказателства за по-ранна дата, съдът приема, че това е датата на сезиране на органите, отговорни да осигурят достъпна среда. След нея, видно от представените писмени доказателства, обсъдени по-горе, заместник-кметове на СО, кметът на район „К. поляна“ и директорът на 135 СУ са предприели действия за изготвяне на проект за изграждане на необходимото съоръжение и реализирането му. Поради това, съдът в настоящия състав приема, че е установено незаконосъобразно бездействие на органи и служители на ответника в периода от 15.09.2020г. – начало на учебното време в годината, през която ищецът е започнал училище, съгласно чл.64, ал.1 ЗПУО, до 27.06.2023г., когато бездействието е приключило. Не са представени доказателства за твърдяното посещаване на сградата на училището от ищеца преди учебната 2020/2021 година.

Не бяха представени доказателства и за претендираните имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи. Не се установява конкретна вреда от този вид. В частност, не се установява ищцата да е получавала или да ѝ е било предложено по-високо възнаграждение за друга работа, от което да е била лишена поради сключването на представените трудови договори. Ето защо, претенцията за обезщетяване на пропуснати ползи се явява неоснователна.

При определяне на обезщетението за неимуществени вреди съдът в настоящия състав намира, че следва да бъдат взети предвид: продължителността на незаконосъобразното бездействие – в случая, близо три години; предприетите през това време организационни мерки, които да осигурят достъпа на ищеца до образование и обстоятелството, че след писмено сезиране органите и служителите на ответника са прекратили незабавно горепосоченото бездействие; обстоятелството, че независимо от липсата на достъпна архитектурна среда, в училището за ищеца безпротиворечиво се установява да са налице общност и подкрепа. По тези съображения приема, че претърпените неимуществени вреди, изразени в негативни изживявания, се свеждат до претърпените, макар значителни, физически неудобства, за които обезщетение в размер на по 3000 лв. за всеки от ищите е справедлив. С оглед акцесорния характер на искането за законна лихва, следва да бъде постановено и заплащането ѝ върху сумата на обезщетението от датата на завеждане на исковата молба – 30.05.2024г., до окончателното изплащане на главницата.

При този изход на делото и на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ, ответникът следва да заплати на ищите внесена държавна такса и възнаграждение за адвокат, съразмерно с уважената част от иска. В случая е претендирана сума в размер 59760 лв. Определеното обезщетение в общ размер 6000лв. съставлява около 10 процента от заявената претенция. От ищите е представен договор за правна защита и съдействие, в който е отбелязано предоставяне на правната помощ безплатно на основание чл.38, ал.1, т.1-2 от Закона за адвокатурата. Съгласно чл.38, ал.2 от същия закон, съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. С оглед вида на делото и в съответствие с чл.8, ал.3 от тази наредба, минималното възнаграждение възлиза на 1000 лв. Съответно, съразмерно в случая е дължимата сума в размер на 100лв. за адвокатско възнаграждение и общо 20 лв. – платена от ищите държавна такса.

Съгласно чл.10, ал.4 ЗОДОВ, съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били

защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). Юрисконсултското възнаграждение е в минимален размер 100 лв. съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от ЗПП. Съразмерно с отхвърлената част от иска, ишците следва да заплатят на СО сумата 90 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община на основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди да заплати на М. Н. Б., с ЕГН [ЕГН], и Н. В. Б., с ЕГН [ЕГН], общо сумата 6000 (шест хиляди) лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от липса на достъпна архитектурна среда в 135 Средно училище „Ян А. К.“, [населено място], ведно със законната лихва върху сумата, считано от 30.05.2024г. до окончателното ѝ изплащане, и **ОТХВЪРЛЯ** иска в останалата му част до пълния предявен размер от 59760 (петдесет и девет хиляди седемстотин и шестдесет) лева.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. Н. Б., с ЕГН [ЕГН], и Н. В. Б., с ЕГН [ЕГН], общо сумата 120 (сто и двадесет) лева – разноси по делото.

ОСЪЖДА М. Н. Б., с ЕГН [ЕГН], и Н. В. Б., с ЕГН [ЕГН], общо да заплатят на Столична община сумата 90 (деветдесет) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: